O speranță autentică a footballului românesc

Dunăreanu văzut de aproape!...

Un copil de 19 ani, care arată cât unul de 16...
Latinitatea limbii române sau studiile lui Dunăreanu

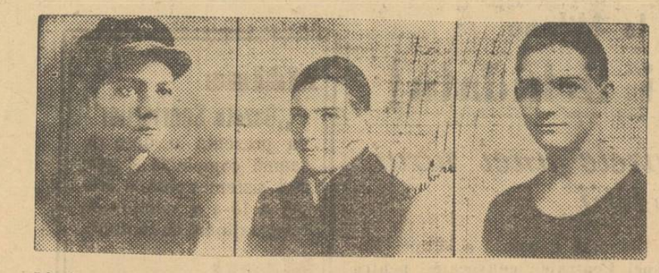

L'ați văzut pe Dunăreanu de-aproape?... Nu pe teren. Terenul înșeală. Mărește dimensiunile jucătorilor. Îi face mai mari mai robuști, mai plini. Le-adaugă înălțimi și grosimi pe cari perspectiva le împlinește și mai mult.

De-aproape, Dunăreanu este un copil. Nu are decât 19 ani. Dar nu arată nici vârsta aceasta. Nu-i dai mai mult de 16 ani. E scund. Un ghem de carne, de nervi și zâmbet. Căci Dunăreanu zâmbește mereu. I s'a încurcat în colțul gurii un zâmbet nedumerit, ca un ciulin în frunzișul bălților, și nu mai izbutește să scape de el. Nici în viața de toate zilele, nici pe teren. Orice i-ai spune, zâmbește. Orice i s'ar face pe teren, zâmbește.

La 19 ani, zâmbetul este obligatoriu. La Dunăreanu este și necesar. Fiindcă pe capul său de copil — o bilă negricioasă în cari murele ochilor au reflexe metalice, iar gura a tăiat deacurmezișul o pată roșie sinuoasă — seriozitatea ar fi nepotrivită.

Și fiindcă Dunăreanu nu are încă motive să-și topească zâmbetul copilăriei în apa grijilor cotidiane. La 19 ani, nu are încă griji...

*

L-ați aplaudat, desigur, acum două săptămâni, cu prilejul matchului Venus - Juventus.

Fracțiunea aceasta de om — liliputanul acesta cu zvâcniri nervoase și calm britanic — a făcut atunci o partidă entuziasmantă. Sigură, dozată, inspirată...

Nu s'a pierdut. Vigoarea matchului nu l-a speriat. Dimensiunile lui Albu sau ale lui Sfera nu i-au impus reticențe respectuoase. A jucat îndrăzneț. Cu o îndârjire mândră. Cu admirabile intuiții de centru înaintaș, — sfârlează de nervi și de talent.

De-atunci, nu știu cum s'a mai comportat. Nu l-am văzut în matchul cu ACFR de Duminica trecută. Ni s'a spus că a jucat bine. Oricum ar fi jucat însă, împotriva Venusului, acum două săptămâni, i-a asigurat după aplauzele spectatorilor, recompensa unui interview în „Gazeta Sporturilor".

I l-am făgăduit, de-atunci.

— Să știi că-ți fac un interview.

Dunăreanu și-a lărgit gura să scape de povara zâmbetului:

— Cum doriți...

Dar până eri, nu l-am putut vedea. Obligațiuni urgente ne-au ținut departe de făgăduiala pe care i-o făcusem. Aproape l-am uitat.

Trimis de d. Sulică însă, secretarul grupării Juventus, Dunăreanu a venit eri să ne caute singur la redacție, cu zâmbetul tăiat de o timiditate inexplicabilă la un înaintaș curagios.

— Il caut pe d. Fulga.

— Poftiți.

— Am venit pentru...

Știam pentruce. Pusese scadență pe polița făgăduelii noastre. Nu mai puteam obține o nouă amânare. Nici n'o doream. Și aproape o jumătate de oră, am stat astfel de vorbă, să descifrăm din amintirile sale, date biografice, dorinți, regrete și planuri vechi, transformate în iluzii și proecte noui...

La 19 ani, nu ai prea multe lucruri de spus.

Nu se vor găsi deaceia, în rândurile de mai jos, prea multe informațiuni, prea multe date. Am vrea în schimb să se resfrângă din fragmentele de dialog pe cari le-am reținut din convorbirea cu Dunăreanu, aspectul personalității sale. Vioiciunea vorbei, tinerețea planurilor și pitorescul vocabularului. Un fel de șmecherie oltenească pe care Dunăreanu n'a abandonat-o și care-i șade bine, ca o garoafă roșie la butonieră...

Pentru prima oară o seriozitate gravă s'a 'ntins pe fața lui Dunăreanu.

— Să primesc bani de acasă?.. Aș mai trimite eu. Fiindcă însă nu pot, nu trimit. Dar nici nu primesc...

NU VREAU SA FIU «FRAIERIT»

— *Incurcături sentimentale ai?*

— *Ioc.*

— *Adevărat?*

— *Nu mă bag, fiindcă în București este periculos.* „Pungășoaicele" *de-aici sînt în stare să mă „fraerească" și nu vreau...*

O ultimă etapă de mărturisiri.

— Ce echipă divizionară ți-e mai simpatică?

— Ripensia.

— Atunci dece n'ai semnat pentru Ripensia?

— Am avut o propunere. Mi-a făcut-o d. dr. Cornel Lazăr. Dacă m'aș fi înscris la Politehnică, aș fi semnat pentru Ripensia și m'aș fi stabilit la Timișoara. Așa, am venit la Juventus.

— Care crezi că-i cel mai bun jucător român?

— Bodola.

— Dar cel mai bun jucător juventist?

— Brandabura.

— Adevărat?

— După mine. Adică... după părerea mea!... a prins Dunăreanu să râdă, amuzat de gluma aceasta.

...Iată principalele declarații ale lui Dunăreanu. Nu sunt prea multe. Nici prea importante. La 19 ani, cantitatea și calitatea amintirilor și proectelor au o întindere restrânsă.

Peste câțiva ani, însă, vor avea cu siguranță o altă importanță. Dunăreanu va avea atunci o carieră de internațional și-și va fi făcut începutul stagiului în căprăria vedetelor din footballul românesc.

Căci, nu va rămâne la activitatea restrânsă de până acum.

Faceți pronosee?

George Fulga

Sunt „tămâie" cu stângul

Câți ani ai?

— Nouăsprezece.

— Unde te-ai născut?

— La Craiova.

— Frați ai?

— Nu.

— Cum ți-ai început cariera de botballist?

— La Craiu Iovan, în 1933. Am fost legitimat, potrivit regulamentului, la 14 ani. Am jucat în echipa de juniori, patru matchuri. Apoi am fost trecut în prima echipă și mi-am făcut debutul în matchul Craiu Iovan - Rovine Griviția.

— Ce jucai?

— Inter dreapta.

— Dece?

Dunăreanu are o primă explozie de șmecherie oltenească.

— Fiindcă cu stângul eram „tămâie".

— Apoi?

— După doi ani am fost trecut inter stânga.

— Dece?

— Fiindcă nu mai eram „tămâie" cu stângul. Până în 1937 am jucat la Craiu Iovan. De atunci, la Juventus. Am fost încercat în București, într'un match de antrenament și mi s'a făcut imediat contract.

— Cum se face că ai ajuns la Juventus și nu la alt club bucureștean?

— D. dr. Spănișteanu, din conducerea clubului Craiu Iovan a insistat să semnez pentru Venus. Mi s'a părut însă că sunt mai bine plasat la Juventus și n'am greșit.

— Fiindcă am găsit aici o atmosferă de camaraderie, de înțelegere, de bună îndrumare, cari m'au legat definitiv de Juventus. Tot ceiace mi s'a promis, mi s'a dat. Iar între jucători s'a țesut o amiciție care nu poate fi găsită oriunde..."

LATINITATEA LIMBII ROMANE

Un alt capitol. Studiile lui Dunăreanu.

— Unde ai început liceul?

— La Craiova. Până în clasa șaptea am învățat la liceul Frații Buzești. Directorul școlii, Argetoaia avea o aversiune incurabilă pentru football. Nici celelalte manifestații de sport nu izbuteau să-i cucerească asentimentul. Footballul însă i se situase în fruntea antipatiilor.

Avea o singură simpatie: pentru „poarcă". Și cum n'am reușit să fiu convertit la această nouă și glorioasă pasiune sportivă, am părăsit liceul. Am trecut, pentru ultimele două clase, la „Colegiul național Carol I". Anul trecut am dat bacalaureatul.

— L-ai luat?

— Nu. Am căzut la română.

— Ce temă te-a poticnit?

— „Despre latinitatea limbii române".

O pauză. Apoi Dunăreanu și-a prins din nou zâmbetul pe flamura unei mărturisiri.

— Aș fi preferat să ne dea „Despre latinitatea... jocului la Juventus". Aș fi făcut, cu siguranță, o temă mai bună.

— Ce proecte ai?

— In Iunie dau din nou bacalaureatul. Sper să-l iau. Apoi mă înscriu la Academia comercială.

La 19 ani se poate trăi cu un venit de câteva mii de lei lunar. Dacă știi, bine înțeles, să fii modest.

Sub acest raport, Dunăreanu este un Cancicov în miniatură. Își guvernează veniturile cu o experiență de vechiu și gospodar ministru de finanțe.

— Din ce trăești?

— Din salariul meu la Juventus și din primele pentru victorii.

— De acasă nu primești nimic?

Un mare reportaj dela redacția noastră din Paris

Milică Teodorescu a fost angajat în Anglia

Adversarul : RODERICK

Bursa : 150.000 lei !...

Matchul Teodorescu-Verbrugge a revenit compatriotului nostru care și-a făcut adversarul K. O., în cursul reprizei a 2-a.

Milică s'a jucat pur și simplu cu belgianul, care până aseară avea reputația unui excelent boxeur. Dar, dierctele de stânga urmate de puternice crocheturi la figură și corp, au pus capăt luptei care din primul moment s'a arătat inegală.

Verbrugge după ce și-a revenit — a stat în nesimțire 55 de secunde — a protestat, deoarece numai fusese K. O. până acum, o lovitură joasă.

UN INCIDENT

Când a venit la vestiar, Teodorescu a fost întâmpinat de învinsul său care i-a reproșat, că l-a lovit jos; furios, Milică l-a luat de spate și i-a cerut insistent să se urce pe ring să continue matchul. In fața acestei situații, belgianul — diplomat — a schimbat «macazul» spunând:

— Non! Non! Je suis contant avec a decission mais je vux vous fair savoir que je ne suis pas un carrouteur et que je ne triche jamais. Ecrivey a la federation belge el demandez de moi! Si le docteur pense comme, ca c'est bien.

— Nu! Nu! Eu sunt mulțumit cu decizia, dar vreau să te încredințez că eu nu sunt un înșelător și că n'am trișat niciodată. Scrie federației belgiene și întreabă acolo de mine, dacă doctorul crede așa... — atunci e bine.

Milică a făcut la cântarul oficial 65 kg. 500 iar adversarul său 65 kg. 900.

ANGAJAMENTE NOUI

Milică Teodorescu în urma performanțelor pe cari le-a înregistrat, se bucură de o reputație extraordinară. Zilnic este asaltat de numeroase oferte, care de care mai interesante.

După match mi-a comunicat că are angajat pentru ziua de 25 Aprilie un match în Anglia. Va boxa la data de mai sus în sala «Sporting» din Londra cu localnicul Ernie Roderick, unul dintre cei mai buni welteri din țara Albionului.

Adversarul lui «Theo» este un excelent produs al ringurilor londoneze și recent a învins net la puncte pe italianul Cleto Locatelli.

Pentru acest match i se garantează românului o bursă de 150 lire, în banii noștri 150 mii lei.

WOUTERS

René Oquinarenne, managerul care se ocupă de interesele campionului mijlociu, în capitala Franței, va depune în cursul săptămânei viitoare la I. B. U. o provocare adresată campionului mondial la categoria welter. Felix Wouters.

Odată cu provocarea, managerul va depune la forul suprem și suma de 5000 franci cauțiune.

Cum Teodorescu, are un palmares excelent — ne-a spus Oquinarenne — sunt sigur că provocarea pe care o vom lansa va fi admisă.

V. Făgărășanu

Corespondentul nostru permanent din capitala Franței, d. V. Făgărășanu, ne-a trimis prin avion o scrisoare, în care ne arată modul cum s'a desfășurat matchul Milică Teodorescu — Verbrugge, al cărui rezultat l-am publicat, și proectele pentru viitor ale campionului mijlociu al României.

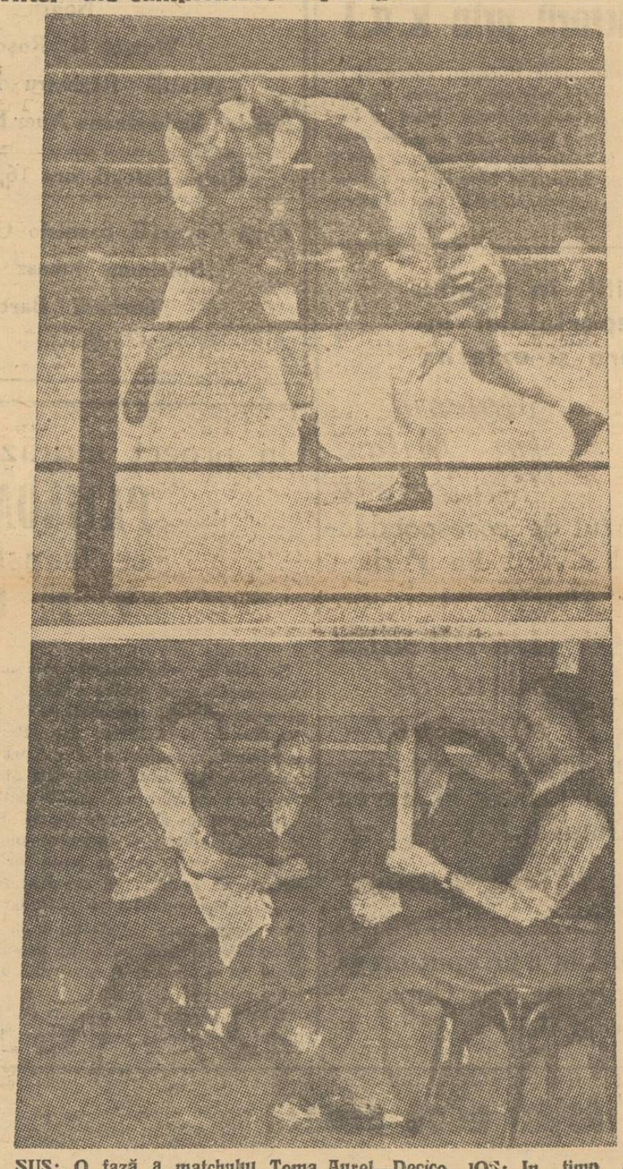

SUS: O fază a matchului Toma Aurel—Decico. JOS: In timp ce Lecierc, managerul lui Toma îi leagă bandajele și face ultimile pregătiri, acesta întreține o insuflețită convorbire cu Gh. Covaci

Să ne cunoaștem adversarii

SUEDIA, PARTENERUL ROMANIEI LA CUPA MONDIALA

a început pregătirile pentru turneul din Iunie

STOCKHOLM (Corespondență particulară), — Campionatul național de football s'a terminat.

Incepând dela 30 Aprilie, oficialii footballului suedez își vor concentra atențiunea pe un singur obiectiv: Campionatul mondial.

In campionatul național, al cărui clasament îl dăm mai jos, cele mai bune rezultate le-a obținut echipa Brage, care — deși promovată de curând — a izbutit, spre surprinderea generală, să se plaseze în locul al treilea.

Iată clasamentul:

1. **A. I. K**
2. **Sleipner**
5. **Sandiuken.**
4. **Goeteborg.**
5. **Sandinken.**
6. **Elpsborg.**

Footballul, care în ultimii ani nu reușise să-și impună popularitatea decât la Stockholm și în împrejurimi, este pe cale să se propage acum, în toată țara. Nivelul jocului se ameliorează prin emulație. De aceia, răspândirea footballului este privită aici cu satisfacție.

Suedia are intențiunea să facă o bună figură în campionatul mondial, și să prilejuiască, chiar, câteva surprize. Oficialii așteaptă marea încercare, cu încredere.

Iată reprezentativa probabilă, a Suediei, pentru competiția mondială din Iunie.

Portar: Szoeberg (A. I. K.).

Rezervă: Bergkuist (Hammarby).

Fundași: O. Kallgren (Sandrichen), S. Andersson (Goeteborg).

Mijlocași: Grahn (Elpborg), Rosen (Haelsingborg), Anderson (Goeteborg)

Inaintași: Bunke (Haelsingborg), Persson (A. I. K.), Zetterlund (A. I. K.), Keller (Sleipner), Nilsson (A. I. Kè)è

Războiul e războiu, dar...

Iaponia construește mari stadioane olympice

Comitetul organizator al Olympiadei din 1940, a decis construirea unui nou stadion pentru concursurile de natație.

Stadionul va fi ridicat la Komasava și va avea o capacitate de 28.000 spectatori.

Pentru acoperirea cheltuelilor de construire s'au prevăzut 1.132.000 yeni.

Lângă stadion va fi construit satul olympic, care va putea adăposti 1500 concurenți.

Cheltuelile pentru construirea satului olympic se vor ridica la circa 1.300.000 yeni.

La Surugada se construește un mare palat de sport care costă 1.880.000 yeni.

In acest palat vor fi organizate concursurile de box, lupte și haltere.

Terenurile de hockey vor fi fixate în parcul Shiba, având o capacitate de 50.000 spectatori.

Un buget de 560.000 yeni a fost alocat pentru construirea acestor terenuri.

Velodromul pentru concursurile cicliste, va fi construit la Shibara, circa 600.000 yeni vor fi necesari, construirii lui.

Toate aceste cheltueli vor fi acoperite prin cele 6 milioane yeni, primite din partea municipiului Tokio și aprobate de guvernul japonez.

Demonstrații de stradă la Buenos Ayres

D. Rimet a trimis la Buenos Aires o cablogramă prin care a cerut să i se dea un răspuns definitiv până la 10 Aprilie, dată la care se va întruni din nou la Paris comitetul executiv F. I. F. A.

Ori, vaporul pe bordul căruia se găsește d. Cantillo, a părăsit Neapole la 26 Martie și va sosi în Capitala Argentinei abia azi.

Când va putea, deci, d. Cantillo să facă demersul pe care l-a făgăduit?

In ceiace privește America centrală, este deasemeni discutabil dacă-și va putea desemna la timp, reprezentantul.

Iată situația actuală din America centrală, precizată de informațiunile trimise la Zurich de d. Campbell, consilierul Fifei pentru America centrală: în America centrală au fost alcătuite două subgrupe. Una cuprinde Columbia și Salvador, iar cealaltă Cuba și Costa Rica.

Intr'o sub-grupă, ca și în cealaltă, cele două echipe concurente vor disputa câte trei matchuri, începând dela 27 Martie.

Cei doi învingători vor fi opuși, în alte trei matchuri cari se vor disputa începând dela 24 Aprilie în Capitala Cubei sau în Costa Rica.

Rămâne de văzut, deci, dacă ultimul învingător va avea timp să ia vaporul pentru a ajunge, în termen, la Paris. O informație prețioasă, în această privință: data ultimei plecări din Cuba, pentru Franța, este 3 Mai.

Va putea fi ajunsă această dată?

Duminică se întrunește din nou în „Rue de Londres". Comitetul executiv al Fifei.

Demonstrații de stradă, la Buenos Aires, pentru participarea Argentinei

PARIS 9 (Prin telefon). — Lista participanților la campionatul mondial de football a început să se completeze. Nu se vede complet clar. Dacă majoritatea țărilor calificate — POLONIA, ITALIA, NORVEGIA, BRAZILIA, care va întâlni Polonia în optimile de finală, OLANDA, ROMANIA, BELGIA, SUEDIA, GERMANIA și UNGARIA — sunt cunoscute, nu se știe până acum dacă, CEHOSLOVACIA sau BULGARIA, și ELVEȚIA sau PORTUGALIA se vor califica pentru optimile de finală.

Austria nu mai există. Intâlnirea „Wunderteamului" cu Suedia a dispărut din program. Iar participarea Argentinei este încă nerezolvată.

Telegramele agenților transoceanice afirmă că guvernul din Buenos Aires a insistat pe lângă conducătorii footballului argentinian, ca echipa Argentinei să vină în Europa. Sportivii argentinieni au aceiaș dorință. Săptămâna trecută a avut loc la Buenos Aires o demonstrație foarte violentă. Mii de suporteri au defilat prin fața Federației, cerând participarea Argentinei la campionatul mondial.

D. Cantilla, fost ambasador al Argentinei la Roma, care s'a reîntors la Buenos Aires pentru a-și lua în primire portofoliul de ministru de externe în noul guvern argentinian, a făgăduit deasemeni să intervină pe lângă Federația argentiniană.

Este problematic însă, dacă va avea timp să facă această intervenție.

47,8 pe un sfert de milă

Intr'un concurs care a avut loc la Austria alergătorul Cagle a reușit excelenta performanță la un sfert de milă, distanță pe care a parcurs-o în 47.8.

In cadrul aceluiaș reuniuni Wolcott a alergat 13.9 la 120 yardzi, iar Atkinson a sărit 751 cm. în lungime.